

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rossyi.

Z WILNA 27. PAZDZIERNIKA ROKU 1797. W PIĄTEK

Ogłoszenie z Litewskiego Gubernińskiego Rządu wszystkim, komu o tym wiedzieć należy.

W Imiennym JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI, Najwyższym Ukazie danym Senatowi pod datą dnia 1go, przeszłego miesiąca 7bra, z własnoręcznym JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Podpisem, jest wyrażono: „Znaydując „wygodniejszym utrzymywanie Podziemnych Pułkowych koni przy samych Puł- „kach, Rozkazujemy Senatowi, aby o powróceniu do tychże Pułkow koni roz- „danych włościanom uczynił dyspozycyą, i wśólnie z Woiennym Kollegium „dostrzegal, ażeby w tym wszelkiego rodzaju złe użycia uroszczenie pretenzyi, „i uciski były oddalone, na podobne zaś utrzymywanie onych w zamianę obo- „wiązku, który był włożony na włościan względem tegoż utrzymywania, na- „znaczamy z tychże Włościańskich dusz po trzynaście kopieiek, które każde- „go roku i bez najmniejszego Remamentu w miesiącu 7brze wybierać, Skar- „bowe Izby, odkładając one udzielnie od wszystkich innych summ na expens „nie inaczej używać powinny, iak tylko szczególnie za afsygnowaniami Prowian- „tckich expedycyow; wiele zaś w której Gubernii ma być takowego zbioru, „o tym iak nayrychley Woienne Kollegium uwiadomic. „ Na skutek takowe- „go Najwyższego Ukazu mają Litewscy Obywatele wzięte przez nich podiemne „konie, w iak nayprędzszym czasie oddać do tych Pułkow, do których one nale- „żały, dając w zamianę za utracone, albo innym jakim sposobem wybyłe, inne do „służby zdadne konie; te zaś pieniądze, które Najwyższym Ukazem nakazano „zbierać po 13. kopieiek z duszy, oddawać bez Remamentow, niechybnie w mie- „siącu 7brze pod boiaźnią furowości Prawa. Dan w Wilnie 2797 roku 8bra 2⁵ „Dnia.

Jakob Bulhakow. (MP.)

z Petersburga 17. Października.

General-Major *Kotohriwow* mianowany został Inspektorem Kawaleryi w Litwie stołecy. Półkownik *Masatow* podniesiony jest do stopnia General Majora i Szefa *Muromskie-* go Infanteryi regimentu. Tę samą rangę i Szefostwo pułku piechoty *Czernihowskiego* otrzymał Półkownik *Ofen-Sacken*. Półkownik artilleryi *Nielubow* został General-Majorem i Szefem batalionu ciężkiej artilleryi w Kijowie. Podpółkownicy *Kramer* i *Brandt* wyniesieni do stopnia Półkownikow. General Artilleryi *Nilus* z pensyą do rangi swojej przywiązaną i mundurem; General Major *Merlin* z dozwo- leniem noszenia munduru uwolnieni ze służby.

General Major *Trenblut* zostaje General Lieutenantem. Komendant *Nikitin*ka Wo- lewodzkoj, i Półkownik *Gogolew* General Ma- jorami. Podpółkownicy: *Lwow*, *Osnobitinow*

Derwis, *Obreskow*, *Grekow*, Półkownikami; Porucznik od Leib-huzarow regimentu *Xzr Wolkoński* Fligel Adjutantem Imperatora Jmci. Półkownik *Czewkin* General Majorem i Sze- fem lamburskiego regimentu *Kirafsyetow*. Podpółkownik *Kuliwowski* Półkownikiem. General Major *Szeremetiew* na własną prośbę od służby uwolniony *Deńskich* Kozakow Pod- półkownicy: *Popow*, *Maitow*, *Denisow* 2. o- trzymali rangę Półkownikow.

Admiral *Barsch* Komendant *Archan-* gelskiego portu z pensyą całą i dozwole- nieniem noszenia munduru, uwolniony od służby; miey- sce jego zastępuje *Wice Admiral Kozheninow*. Kontr-Admirałowie: *Traverse* i *Makarow* zo- stają *Wice-Admirałami* Kapitanowie: *Vaillant* i *Kumani* Kontr-Admirałami. *Wice Gubern-* ator Stanu *Konsilierz Richter* mianowany Gu- bernatorem *Ryżim*. Bywszy Marszałek *W. Litewski Graf Tyszkiewicz* Aktualnym Tay-

nym Konfiliarzem, i Marszałkiem Gubernickim Litewskim. Bywszy, Marszałkowie W. Korony Polskiej Grafowie *Minszek i Moszyński*; tudzież bywszy Podskarbi W. Litewski *Xz. Foniałowski* zostają Aktualnymi Tajnymi Konfiliarzami. Przeszły Gubernator *Rycki* Baron *Kampenhausem* Senatorem i Tajnym Konfiliarzem.

z Wiednia 11. Października.

Ostatnie wiadomości nadesłane z *Udine* dochodzą d. 4. t. m. wszystkie czynności polityczne i wojenne zdają się być wstrzymane do niejakiego czasu. Skutkiem to jest konferencji d. 28. Września odprawionej między Generalem en Chef *Buonaparte* i Hrabią de *Cobenzl*, po której Wódz Francuzki wysłał natychmiast Kurjera do Dyrektoryatu, donosząc takie inż. ostateczne propozycje do ugody podał *Cesarz Jmć*. Na ich odrzuceniu lub przyjęciu wojna lub pokój dziś zależy. Dniem pierwszy *Buonaparte* Gońcem z *Paryża* wiadomość odebrał, iż negocjacje w *Lille* z *Anglią* zerwane zostały. Ta okoliczność wątpić każe o szczęśliwym dokończeniu traktatów rozpoczętych w *Udine*; wielu rozumie, iż *Domu Austriackiego* interes nierozdzielny jest od interesów *W. Brytanii*; wszakże nie trzeba tracić nadziei do końca.

Na końcu zeszłego miesiąca zaszły niejakie sprzeczki między armią *Włoską Francuzów* i naszą z powodu nad to zbliżonych ku sobie z obu stron przednich straży. Rostropność i umiarkowanie Generalów odwróciła skutki szkodliwsze przez udę; cofnęły się wojska i dawniejsze stanowiska zajęły. Lecz oraz z naszej strony Generalowie kommanderujący dywizjami, i Oficyerowie korpusu Inżynierów rozkaz odebrali przeyrzeć miejsca okoliczne, i co rychley umocnić zdadne do obrony; co się stać nie mogło bez uciemnienia wieśniaków gospodarstwem rolniczym w ten rok porze zatrudnionych. Lecz bezpieczeństwo kraju wyższe jest nad wszystkie względy.

Tegoż czasu w *Trieste* rozebrać kazano znaczną liczbę domów blisko morza leżących; na ich miejscu sypią baterye które bronić będą przystępu do nadbrzeża woennym nieprzyjaciół okrętom, któreby do portu wnieść chciały. General *Mack* podobno autorem jest tego projektu. Przybył on d. 7. do naszej stolicy, nazajutrz zaś udał się do *Monarchy* w *Laxenburg* bawiącego z raportem, w jakim stanie znalazł armią jego krajów dziedzicznych strzegącą od *Włoskiej* ściany, iakie w niej uczynił odmiany. Dziś wyjeżdża znowu do obozów do których z *Węgier* idące transporta żywności, z *Wiednia* ammunicyi, wszystkie dziś drogi okrywają. Wieść o rekrutowaniu w całej *Monarchii* kilkunastu tysięcy nowego żołnierza nastąpić w krótko mającym, ieszcze nie upadła.

Dni temu kilka *Cesarz Jmć* Aktualnego Generalnego Kommissarza w *Tirolu* Hrabie de *Lehrbach* naznaczył raczył Ministrem Pełnomocnym *Czeskim i Austriackim* na kon-

gres powszechny do *Rastadt*; dowód nowy i mocny, iż pokój zerwany inż. nie będzie; byłaby rzecz niepodobna wpływać do ugody *Kzesry z Francją w Niemczech nad Renem*, a z drugiej strony wojnę prowadzić we *Włoszech* zacięta. D. 20. t. m. Hrabia *Metternich* Pełnomocny Posel *Franciszka 2.* iako *Cesarza*, wyjeżdża ztąd na kongres pomieniony. Między mieszkańcami *Istryi* okazać się miały niedawno niejakie nieukontentowania, z namowy posłańców utajonych *Municipalności Weneckiej*, których w tym kraju znajduje się dość wiele. Słabe zapewne bydy te poruszenia musiały, ponieważ Rząd nie czynił na pokromienie buntowników.

z Londynu 6 Października z *Gazety Berlińskiej*.

Obywatel *Declue* goniec Rządu *Francuzkiego* przybył do naszej stolicy d. 3. t. m. i oddał *Lordowi Malmesbury* listy Pełnomocnikow *Rzpltey* w *Lille* pozostałych. Zawierają w sobie odpowiedź na *depesze* *Ministrów Angielskich*, które *Sekretarz Gabinetowy Wick* w *Calais* niedawno zostawiwszy, dla niedostatku pasportow musiał do *Dover* powracać. Dano gospodarę Obywatelowi *Declue* w mieszkaniu jednego z Kuryerow gabinetowych, lecz wizyt przyjmować i oddawać ściśle zabroniono. Nazajutrz całe Ministerium zgromadziło się na wielką radę, i po długim zastanowieniu dało odpowiedź na pismo Obywatelow *Treillard i Bonnier*, którą odebrawszy *Declue* puścił się w drogę do *Lille* z przydanym gońcem *Angielskim*.

Ministerium nasze nic o tym nie podało do wiadomości powszechny. Według pism *Paryżkich* treść przyśłanej z *Lille* do *Londynu* deklaracyi ma być następująca:

„Pełnomocni Ministrowie *Rzpltey Francuzkiej* do traktowania o pokój z *Anglią* wyznaczeni, mają honor donieść *Lordowi Malmesbury*, iż przelawszy ostatnią jego notę pisaną z *Londynu* 23. Września roku terażniejszego, za rozkazem i w imieniu *Dyrektoryatu* wykonawczego oświadczyć muszą: że *Rzplta* jako zawsze pragnęła pokoju, tak dziś trwa w tej chęci nieodmiennie, dała niezaprzeczone dowody chęci spokojnych rozkazując *Ministrom* swoim w *Lille* Posłującym zapytać się *Lorda Malmesbury*, jeśli by miał przeciw udzieloną sobie od Rządu *Angielskiego* moc zupełną, jaką mieć powinien koniecznie Minister do dzieła tak ważnego już to powtórnie użyty; w tym zaś pytaniu nie było zamaru innego, jak negocjacje nad miarę przewlekłe do końca szczęśliwego przybliżyć.

„Rozkaz dany niżej podpisanym zastanawiając się w *Lille* do niejakiego czasu, po wyjeździe *Lorda Malmesbury*, nowym jest dowodem, iż *Francuzki* *Dyktoryat* jak się spodziewał i pragnął, tak przewidział bliżki powrót *Angielskiego* *Posła*, z nadaniem władzy traktowania na ten raz nie obojętney, której określenie nad zamiar ściśle

„nie będzie mu już służyło za przyczynę
„pozorną do przewłoki szkodliwej i opóźnie-
„nia pokoju pożądanego, jak się stało w *Lil-*
„*le i Paryżu*. Takie więc są zamiary i na-
„dzieje Dyrektoryatu wykonawczego, który
„Ministrem Rzpłtey Pełnomocnym zalecił nie
„oddalać się z miasta, póki zbyt długie odda-
„lenie się *Lorda Malmesbury* nie pokaże na
„oko każdemu, iż *Król Jmć Angielski* chce
„zerwać wszystkie negocjacye.

„Dzień zatym *Vendemiaire 25* (16 Paź-
„dziernika) jest przepisany; ten gdy upłynie,
„a Minister Pełnomocny *Angielski* powrócić
„nie zechce, Pełnomocnicy *Francuzcy* będą
„odwołani do *Paryża*. Będzie to przyczy-
„ną nie małego żalu i zasmucenia Dyrekto-
„rom, gdy uyrzą, iż uгода po dwakroć roz-
„poczęta nie może być dokonana; lecz
„prawda, wewnętrzne przekonanie, i *Europa* za-
„świadcza, iż rząd *Angielski* sam jeden pożą-
„dał przedłożenia wojny okropnej. Mini-
„strowie Pełnomocni Rzpłtey proszą *Lorda*
„*Malmesbury*, ażeby raczył przyjąć od nich
„wysokiego szacunku oświadczenie. *Treil-*
„*hard i Bonnier*.

Skłonność *Francuzów* do odnowienia
przerwanych negocjacyi, żadnego nie czyni
wrażenia w *Angielskim* narodzie; papiery w
niemieckie bardzo są cennie; i nikt nie wątpi, iż
wojnę dalej popierać będziemy. Od floty *Lorda*
S. Vincent 7 okrętów liniowych przybyło
do *Plymouth*, licząc 4 na *Hiszpanach* zdobyte;
flota zaś *Admirała Duncan* po 3 miesięcznym
krążeniu dla naprawy statków zawinęła do
Tarmouth. Żalosa rzecz byłaby, gdyby te-
raz *Batawowie* z okoliczności korzystając
wyszli pod żagle, Dyrektorowie kompanii *In-*
dyjskiej zaprosili *Hrabie Mornington* na urząd
znakomity *General-Gubernatora Bengalu*; w
Madras rządzić będzie *General Harris*. Po-
wiadają iż *Królewic Adolf* znajdujący się w
Hannowerze, ma wkrótce zaślubić wdowę
Xcia Ludwika Pruskiego.

z *Paryża* 6 *Października* z *Gazety Frank-*
fortskiej.

Niepomyślną wiadomość odbieramy z
Departamentów Południowych, mianowicie
zaś *uścicia Rodanu, Alp niższych, i Vaucluse*;
trzeba się tam lękać buntu powszechnego i
nowej *Vendei*. Po całym kraju na wielu
miejskach razem ukazują się zbrojne kupy z
kilkuset ludzi złożone; Kuryerów rządowych
wszędę chwytają. W *Digne* Administratoro-
wie spaliwszy salę obradom swoim przezna-
czoną zjednoczyli się z *insurgentami*. W *Mar-*
selli znaczna *grenadyerów* i *szzelców diwi-*
zya pod murami obozem stoi. *General* *Briga-*
dy Lemerle stanął na czele emigrantów i *Ro-*
jalistów południowych. Nic jeszcze nie sły-
szemy o czynnościach *Generała Kellermann*.

Z *Mediolanu* piszą, iż *General Miollis*
Kommandant twierdzy *Mantuańskiej* pisał do
Administratorów tego *Księstwa* list następują-
cy: „Obywatele! *General Berthier* Szef *Ge-*
„nerał Sztabu armii *Włoskiej* doniosł mnie

„imieniem *Generała en Chef* *Kommenderujące-*
„go, iż miasto *Mantua* z całym powiatem
„swoim, tudzież wszystkie inne na brzegu
„prawym rzek *Oglio i Po* leżące, należąc
„odtąd będą do składu *Rzpłtey Cisalpińskiej*;
„rząd zatym i policya krajowa jest dziś w
„mocy *Dyrektoryatu* ustanowionego w *Me-*
„*diolanie*. „

O zdrowiu *Generała Buonaparte* coraz
smutniejsze rozchodzą się wieści; nie o tym
nie mówi *Dyrektoryat*; od armii *Włoskiej* bio-
ląc nayszczęśliwszych *Generałów* na roz-
maite posługi. Dziś głoszą, iż *Berthier* bę-
dzie *Ministrem wojennym* na miejscu *Gene-*
rała Scherer. D 27 *Sierpnia* nieszczęśliwy
La Fayette wyszedł przecie z więzienia, przy-
śpieszył jego uwolnienie list *Dyrektora Barras*
do *Generała Buonaparte*; przyjedzie, jak się
spodziewamy do *Spa i Aix la Chapelle* dla po-
ratowania osłabionego zdrowia, ztamtąd do *Pa-*
ryża dla okazania wdzięczności zbawcy swo-
jemu.

Biegły, wiadomo, u nas i po całej
Europie odgłosy o przykrym więźniów tra-
ktowaniu. *Cesarz Jmć* zezwał do *Ołomuń-*
ca *General-Majora de Chasteller*, przed którym
La Fayette podpisał następujące oświadczenie:
„Trzy są, jak mi się zdaje zamiary, dla któ-
„rych dokonania przybył tu *General Chastel-*
„*ler*. 1. *Cesarz Jmć* chce wiedzieć, jak z
„nam obchodzono się w *Ołomuńcu*. Nie my-
„śle uskarżać się przed obliczem świata cale-
„go. Wszystkie okoliczności dokładnie już
„opisane były w listach od *Małżonki* mojej
„do rządu *Austryackiego* pisanych. Jeśli więc
„*Cesarz Jmć* przeczytawszy one, zmartwio-
„ny jest, iż pod imieniem jego nadto surowe
„rozkazy z *Wiednia* przesyłano, gotów je-
„stem dać *Generalowi Chasteller*, jakie sam
„zechce objaśnienia.

2. „*Cesarz Jmć* chce być zapewnio-
„nym, iż jak tylko na wolność wyjdę, u-
„dam się wraz i prosto do *Ameryki*. Nie raz
„już *Monarcho* oświadczyłem, iż sam tego
„pragnę. Lecz ponieważ w dzisiejszych o-
„kolicznościach mógłby kto rozumieć i wno-
„sić z powolności mojej, że *Rząd Austryac-*
„*ki* ma prawa mnie rozkazywać, przyjąć nie
„mogę tego warunku. 3. *Kazał* mi donieść
„*Cesarz Jmć*, iż moje opinie polityczne nie
„zgadzają się z bezpieczeństwem rządu *Au-*
„*stryackiego* wola zatym jest *Monarchy*, aże-
„bym do *Państw* jego bez dozwolenia nigdy
„nie wkraczał. Jestem w takich obowiązkach,
„od których sam uwolnić się nie mogę. Wi-
„nieniem wiele *Amerykańskim Stanom*; wszy-
„tko zaś *Ojczyźnie*. Nie mogę więc czy-
„nić nic takiego, coby w czasie późniejszym
„przeszkadzało mi do wypełnienia obywatel-
„skiej posługi. Tę szczególną okoliczność
„wymując, zaręczam *Generalowi Chasteller*, iż
„nieodmiennie postanowiony jestem nigdy w
„*Państwach Austryackich* już nie być, bez
„dozwolenia rządowego.

La Fayette.

Na sefisyj ostatniej *Rady 500. Thomany*

Murzyn Reprezentant wyspy *S. Domingo*; „ z kruszone są, zawołał głosem ogromnym, „ haniebne więzy, zrzucone iazmo, które „ tyle wieków uciskało współ braci moich; „ zniszczone zostały sromotne prawa i fry- „ marki, które Murzynów nieszczęśliwych „ porównywiąc z bydłętą, zyskiem niego- „ dziwym i dzikim wzbogacały tyranów na- „ szych. Już przecie w potomne czasy Ku- „ plec jakomy wydzierać nie będzie familiom „ na brzegach *Afrykańskich* osiadłym iedynę „ częstokróć ich nadziei: ani *Francuz* dziś „ swobodny, co wolność nad życie cenit, kre- „ pować ludzi słabych i bezbronnych. Lękam „ się jednak powrotu klęski straszliwej: rad- „ bym tedy pamiętkę zatrzcć łzami w dzieciach „ świata! Proszę więc, ażeby wzajemne mię- „ dzy Kupcami obowiązki handlu Murzynów „ wynikię, niezwrótnie zostały zniszczone. „ Odeślano winoszek do *Kommissyl*.

Śmierć niewczesna *Generała en Chef ar- mi* *Sambry i Mozy* podała materyą *Paryskim* p. s. r. z. uwag nad smutnym losem tylu męż- ów wstawionych, którym rewolucya w swo- ich początkach obiecywała najwięcej; w końcu życie lub sławę wydarła. Na kłwawym teatrze ukazał się pierwszy *La Fayette*, wiele pracował, wiele cierpiał, i prawie zapomnianym został w więzieniu. Nie jego przezorno- ści winien był *Paryż*, tyle i jeszcze więcej narod cały męstw i waleczności *Generała Dumourier*. Pierwszy drogę *Francuzom* do zwycięstwa torował, pierwszy nauczył nie rozpaczać o Ojczyźnie. Chęć osadzenia na Tronie syna *Xcia d'Orleans*, postępek nieuwa- żne, środki słabe i płocne, zdrada nakoniec i ucieczka, z hańbiły imię i sławę jego.

Ani też ochroniła siwizna i wieloletnie zasługi od rewolucyjney siekiry *Marszałkow Luckner i Rochambeau*. *Custine* pod gilotyną znalazł nagrodę za dobyte *Moguncyi, Houchard* za oswobodzenie twierdzy *Dunquerque* i porażkę armii *Xcia d'York*. Nie był szczęśli- wszy *Biron, Lamorriere, Victor de Broglie*, młody i nieodżałowany *Beauharnais*, którego miżonka odbiera dziś hołd należny *Genera- łowi Buonaparte*. Gdzież są przecie *Gouvion, Dampierre, Marceau, Laharpe, Stengel, Du- gomnier*, i tylu mężów odważnych; Tych przecie nie dosięgła tyranii demokratyczna; poległi w boju, i przeto szczęśliwszemi nad innych zwać się mogą; grob ich lawr okrywa, zwycięzki.

W cóż się obrócili: *Wimpffen*, który *Thionville* obronił walecznie. *Villaret* który iakożkolwiek brzegi nasze przeciw *Anglikom* z stanisł *Miranda, Dumas, Villot, Ferrand i Pichegru*. Rycerz w *Europie* zawołany, zwycięzca *Belgow i Batawow*, wzor cnoty godney *Sarego Rzemu*, ubogi iak *Fabrycius*, chociaż zwoiował narody od *Epirotow i Sa- mmitow* bogatsze, dziś do niewiadomego spi- sku wlatany przeszedł na wygnanie do *Afriki* lub *Ameryki*. Lecz do tych czas tykośmy wylieczyli niektórych z wielu sławnych i nie- szczęśliwych *Generałow*.

Przeszedłszy do Reprezentantow ludu i urzędnikow ciwilnych; zgroza pomyslić ileż to przecie mówcow, polityków, uczonych, i tyranow koleją słuchali *Frantuzi* w k lko- letnim czasie; znikneli iak *meteory*. Nie wia- domo nawet gdzie teraz złożone są popioły; *Mirabeau, Barnave, Bailly, Thouret, Chape- lier, Clermont Tonnerre*, gdzie *Vergniaux Con- dorcet, Buzot, Barbaroux*; gdzie *Pethion, Marat, Danton, Robertspierre, Hebert, Henriot, Dumas, Carrier &c.* których piekła wyzio- nely na zgubę Ojczyzny i rojng. Wszysey do grobu wstąpiłi z rozmaitych przyczyn; i gdyby prawdą było co *Poetowie* napisali o polach *Elizeyjskich*; stanowszy w *Królestwie Plutona*, o losie jedni drugich uwiadomieni, zdumiećby się musieli nad ludzkich zdań i sądow odmiennością.

Powiedźmy też eokolwiek o terażniey- szej rewolucyi. *Marbeis, Lafond, Barthe- lemy &c.* przybywszy do *Guiany* znajdują tam nieprzyjaciela niegdy swego *Collot d'Her- bois, i Billaud de Varennes*. Tułaczem jest *Carnot* sprawca zwycięstw naszych. *Boissy &c.* Na czymże się teraz gruntować? Cóż po sławie zasługą nabytey? Czas w zamieszka- niach domowych bystro leci, lekką dotykaąc nogą głowy obywatelow znaczniejszych. Kie- dy *Vergniaux* mówił w Konwencyi, iż rewol- ucya *Saturnowi* podobna, własne dzieci po- zera, przeczuwał, co go czeka. Y *Barnave* prawdę mówił, gdy pod gilotynę prowadzo- ny, urągającym *Jakobinom*: Obywatele rzekł, rewolucya ludzi zabija, potomność sądzić będzie.

Dziś gdy już bliżej jesteśmy utracenia *Generała Buonaparte*, zbieramy ciekawie oko- licznosci życia jego. Nieodstępny od dziecin- nych lat towarzyszył tego męża podał niektó- re nie dawno do wiadomości, Kiedysmy, po- wiada byli na nankach w rycerskiej szkole, niepostrzegłem ażeby *Buonaparte* do którego z współuczniow miał szczególniejsze przy- wiązanie. Zawsze milczący, dziki nawet i nieprzystępny, jakby niedawno z lasow wy- szedłszy, pierwszy raz świat widział i z lu- dzmi przestawał; rzecz najmniejsza dziwną mu była. Lubiał samotność, unikał gry i za- baw dzieciom zwyczajnych, jeśli się do nich kiedy wmieszał, przykre nam były nieustają- ce jego strofowania. Częstośmy gromadnie napadali pustelnika, na ten czas silny dawał odpor na liczbę nie zważając. W ogrodzie na części między uczniow podzielonym, swój zakątek drzewkami sam zasadził, i strzegł nappilniey. W dzień *S. Ludwika* stało się przypadkiem, iż raca padła na barytkę prochu leżącą w niewielkiej odległości, od altany je- go. Siedział *Buonaparte* w książkach zanur- zony, i rozmyślaniu głębokim. Przesztrasze- ni ogromnym loskotem wpadamy między drzewa jego. Niby ze snu obudzony, bie- rze motykę, i z gniewem nas rozpędza.

N^{RO} 8.

D O D A T E K

D 10

KURYERA LITEWSKIEGO

W WILNA 27. PAZDZIERNIKA ROKU 1797. W PIĄTEK

z Berlina 10 Października z Gazety Frankfortskiej.

Zaszcze w Paryżu rewolucye zsiagnęły uwagę Dworu naszego. Dowiadujemy się razem, iż Francuzi wiele czynią i pracują nad założeniem nowej Rzeplitey nad brzegiem Renu lewym. Pa okoliczność mianowicie nie może nam być obojętną, mającym w tamtych stronach dość znaczne dzierżawy, których los według orzeczenia Bazylejskiego traktatu nie, rozdzielny być powinien od przyszłego losu innych Prowincyi Niemieckich. Xże Brunswicki Felt Marszałek wojsk Pruskich pośpieszył natychmiast do armii obserwacyjney w Westfalii. Z wielu rozrządzeń wewnętrznych widać nie można, iż na tym się nie skończy. Jeśliby Drakotoryat chciał wojnę nawleczyć, zaroyus sili i przymierza potrafią w niwecz obrócić zamiary jego. To pewna iż odmiany Paruzkie przyniosą ich niemało w ksiądzie politycznym Rzeszy Niemieckiej. W Frankfortie nad Odry Studenci wszczęli rozruch. Istnieje tu Kommissarz rządowy dla przywrócenia porządku. Od d. i. t. m. wszystkie bataliony armii Pruskiej pomnażać zaczęto jedyną kompanią Fizylierow.

Mediolanu 30 Września z Gazety Berlińskiej.

Powiadają iż General Clarke jest przywiedziony do Paryża: cały więc ciężar negocyacji w Udine spadnie na chorego Buonaparte. Las Valteliny jest już ostatecznie zdecydowany na Kongressie w Edolo odprawionym. General Murat reprezentujący Kommissarę ującego en Chef postanowił, iż kraj podległy będzie należał do Rzeplitey Cisalpińskiej. Z drugiej strony w Bononii spokojność zamieszana została na chwilę: krwawe nawet powstały boje między legionistami z Mediolanu przyłanami, a Gwardyą narodową. Wszakże za usilnym staraniem Generała Ballaud wszystko wnet ucichło.

Nie przydać nie można do wypraw wojennych, które dokończyli prawie dziś Francuzi. Artillerya, Kawalerya, nakładem Włochom oporzadzona, armia cała umundurowana na nowo, okazalszą dziś okazuje postać, niż roku zeszłego przy swoim do nas wtargnięciu. Jak ogromne założone po różnych miej-

scach magazyny ztąd młarkować można, iż samey wódki zwieziono do Mantui miar 300 tyś. Głoszono dawniey iż insurrekcyja Genuńska częstką ledwie była wielkiej rewolucyi, do której należeć miały Prowincye we Włoszech orężem Francuzkim zajęte. Dziś mówią iż rzecz cała jest odkryta. Miał do tego należeć General Krentz areztowany w Placencyi, który ma być sądzony przez radę wojenną Lombardy.

Kilka dni temu, Inżenier Austryacki przybywszy nad jezioro Como przeglądał i rysował miejsca okoliczne. Postrzegli to strzelce, dali ognia, chybili, uszedł Officer. Używszy strzelanie mieżkańce wsiow okolicznych stanęli pod bronią. Rząd im podziękować kazał za ochotę porywczą do bronięcia kraju. Z Genui wiadomość mamy, iż kłótnie wszczęte między Rzeplą Liguryjską a Dworem Florenckim, ugodzone zostały. Xiążę Parmeński rozkazał emigrantom Genuńskim z krajow swoich ustąpić. Pożedł za tym przykładem W. Xiążę Toskański. Wczora w mieście naszym na czterech złoczyńcach uczyniono doświadczenie nowej siekiery wynalezioney przez Obywatela Ranza.

General Duphot powrócił do Genui; bawił czas nieiaki w Fontabona, Polcevera i innych wielu Cesarstkich lennościach, z kąd zprzewadzeni ludzie do buntu należący, wszystkie już więzienia napelnili, tak dalece iż dla nowo przybywających miejsca nie ma. Są wojskowy opieszale w czynnościach swoich postępuie. Nie wielu dotąd ukarano winowaycow; mniej jeszcze niewinnych na wolność puszezono. General Buonaparte uwiadomiony, jak gorliwie Arcy Biskup przykładał się do potłumienia wszczętych rozruchow, pisał do niego z podziękowaniem i pochwałą, donosząc, iż w krótkce się spodziewa być w Genui. Ta obietnica nie zgadza się z pogłoskami o niebezpiecznym stanie zdrowia jego. Pisząc zaś do Ministra Francuzkiego Faypoult, mniemam, powiada, iż przyszła Liguryi Konstitucya źródłem jest niezgody domowey; niech ją ludzie rozsądni starają się poprawić; wiele zapisanych już artykułow nie przyniosą Rzeplitey szczęścia požadanego. Dokaż tego Ministrze, ażeby przed moim do Genui przyjazdem praw nowych nie ogłaszano. Mówią nie bez fundamentu, iż Ligurya do Rzeplitey Cisalpińskiej będzie przyłączona.

(1)

z Wenecyi 27. Września z Gazety Berlińskiej

Nie wiemy jaki nam los gotują w Udine. Pragnąc naysympatyczniejszego dla Ojczyzny tymczasowa Municipalność, rozkazała Generalowi Sinfermo przelożyć najsilniej w Paryżu, jak szkodliwa dla nas będzie strata Prowincyi zajętych przez Austryaków. Tym czasem stan miasta stołecznego ze wszystkich względów jest okropny. Żywności mało, pieniędzy, wielkie potrzeby. Jednak wszystko nową bierze postać. Żaden z Włochów nie jest wolnym od służenia w gwardyi narodowej, nawet za pieniądze. Z regularnych wojsk naszych 1500. ludzi wyszło; tych Francuzi przyłączywszy do Korpusów zaciąganych w miastach lądowych, zamysłają formować armią od 18. tys. żołnierza Weneckiego. Dozrekałiśmy się też rewolucyjnego trybunału, który dziś najwyższym sądem kryminalnym nazywamy.

z Frankfortu 8. Października z Gazety Frankfortskiej.

Ponieważ Francuzi przetrwali wszystkie komunikacje z prawego Renu nadbrzeża do Prowincyi leżących na lewym, Arcy Xże Karol zalecił nawzajem, ażeby z tamtąd do nas nikogo nie wpuszczano. Wszelka z obu stron czyni się gotowość do wojny. Żołnierzom Cesarzkim już rozdano ostre ładunki. Pod Afschaffenburg i Ettingen tyją szalce Austryacy do bronienia przez Men przeprawy Ruzye mającej. Za dni kilka regimienta w mieście naszym stojące wyjdą do obozu. Sławny General en Chef Angereau musiał już przybyć do armii Niemieckiej; jest spodziewany co godzinę do Wetzelar. Chodzi po ręku proklamacya jego do żołnierzy; ta pokazuje iż był w szkole Generala Buonaparte. General Mylius dotąd bawi w głównej kwaterze Generala Lefèvre. Kawalerya Francuzka postąpiła już do linii wytkniętej przy podpisaniu zawieszenia broni

w Kwiartniu. Wiadomości względem pokoju lub wojny zawsze są sprzeczne; pierwsze przecie zdają się podobieństwo mieć większe do prawdy, z tąd najbardziej, iż jak z Ratisbony donoszą, miało Rastadt miało być obrane przez Cesarza Jmci do podpisania ugody między Rzeszą Niemiecką i Rzeplią Francuzką.

z Stralsundu 7 Października z Gazety Lipskiej.

Przyszła Króla Jmci Szwedzkiego małżonka przybyła tu n. d. 4. z Matką i Siostrą swoją, najsympatyczniej od Garnizchu i mieszkańcami przyjęta. Dzwoniono nieustannie, z armat i ręcznej broni ognia dawano, wieczorem była wielka iluminacya. General Hrabia Taube imieniem Monarchy zaślubił Kieźniczkę. Jutro wyjeżdża do Carlscrona, gdzie Król Jmci już znajdować się musi. Wjazd wspaniały Królestwa Jmciów do Stokholmu nastąpi d. 20.

z Hagi 16 Października z Gazety Leydeńskiej

Flotta Rzepliej Batawów korzystając z pomyślnego wiatru, a podobno bardziej oddalenia się Admirala Duncan, z Texel wyszła pod żagle. Składa się z okrętów wojennych 17 i 13 fregat, noszących ogółem armat 1470. Admirala de Winter komenderuje en Chef; Wice-Admiral Keintjes i Kontr-Admiralowie Story i Treslong pod nim służą. Kilka piechoty batalionów zabrano na okręta. Głoszą iż flotta uda się prosto do Surinam. Lękamy się ażeby Admirala de Winter nie doznał losu, pod którym upadł roku zeszłego Admirala Lucasa. Wojska Francuzkie na żołdzie naszym będące ruszyły do Renu; kilka półków zostało dla utrzymania spokoyności krajowej. Względem Francuzkich emigrantów, których liczba dziś znaczna jest w naszych Prowincjach, mają być przedsięwzięte środki surowe.

O B W I E S Z C Z E N I E

Z Rządu Gubernińskiego Litewskiego Podaie się do wiadomości, ażeby żądający dostarczyć potrzebną liczbę na omundurowanie tutejszych Sztatnych żołnierzy sukna &c. nadgłosili się do Litt. Skarbowey Izby w terminach niżej opisanych a mianowicie 1. 9bra 1. 2. 10. a 3. 23. tegoż miesiąca.